

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2011/98/EU,

annettu 13 päivänä joulukuuta 2011,

kolmansien maiden kansalaisille jäsenvaltion alueella oleskelua ja työskentelyä varten myönnettävää yhdistelmälupaa koskevasta yhden hakemuksen menettelystä sekä jäsenvaltiossa laillisesti oleskelevien kolmansista maista tulleiden työntekijöiden yhtäläisistä oikeuksista

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 79 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen asteittaista perustamista varten Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksessa määrätään turvapaikkaa, maahanmuuttoa ja kolmansien maiden kansalaisten oikeuksien suojelua koskevien toimenpiteiden toteuttamisesta.

(2) Eurooppa-neuvosto tunnusti Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 pidetyssä erityisistunnossaan, että on tarpeen yhdenmukaistaa kansallista oikeutta, joka koskee kolmansien maiden kansalaisten maahanpääsyä ja oleskelun edellytyksiä. Samassa yhteydessä Eurooppa-neuvosto totesi erityisesti, että Euroopan unionin olisi varmistettava jäsenvaltioiden alueella laillisesti oleskelevien

kolmansien maiden kansalaisten oikeudenmukainen kohtelu ja että heille olisi pyrittävä suomaan tehokkaamman kotouttamispolitiikan avulla unionin kansalaisten oikeuksiin ja velvollisuuksiin verrattavat oikeudet ja velvollisuudet. Tämän vuoksi Eurooppa-neuvosto pyysi neuvostoa hyväksymään oikeudelliset välineet komission ehdotusten pohjalta. Tarve saavuttaa Tampereella määritellyt tavoitteet vahvistettiin Eurooppa-neuvoston 10 ja 11 päivänä joulukuuta 2009 pidetyssä kokouksessa hyväksymässä Tukholman ohjelmassa.

(3) Sellaista yhden hakemuksen menettelyä koskevat säännökset, jonka tarkoituksena on yhdistelmälupa, joka kattaa sekä oleskelu- että työluvan yhtenä hallinnollisena asiakirjana, yksinkertaistavat ja yhdenmukaistavat omalta osaltaan jäsenvaltioissa tällä hetkellä sovellettavia sääntöjä. Useat jäsenvaltiot ovat jo yksinkertaistaneet tällä tavoin hakumenettelyä, ja tämän tuloksena menettelystä on tullut toimivampi niin maahanmuuttajien kuin näiden työnantajien kannalta samalla kun heidän oleskelunsa ja työskentelynsä laillisuuden valvonta on helpottunut.

(4) Jotta henkilön pääsy jäsenvaltioiden alueelle olisi alun alkaen mahdollinen, jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää yhdistelmälupa tai, jos ne myöntävät näitä lupia vasta alueelleen saapumisen jälkeen, viisumi. Jäsenvaltioiden olisi myönnettävä tällaiset yhdistelmäluvat tai viisumit joutuisasti.

(5) Olisi annettava säännöt yhdistelmälupaa koskevien hakemusten tutkintamenettelyä varten. Tämän menettelyn olisi oltava tehokas ja helposti toteutettava jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten tavanomainen työtaakka huomioon ottaen, ja sen olisi oltava myös avoin ja oikeudenmukainen asianmukaisen oikeusvarmuuden tarjoamiseksi kyseessä oleville henkilöille.

(6) Tämän direktiivin säännökset eivät saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden toimivaltaan säännellä maahanpääsyä, mukaan lukien maahan työntekoa varten päästettävien kolmansien maiden kansalaisten lukumäärää.

⁽¹⁾ EUVL C 27, 3.2.2009, s. 114.

⁽²⁾ EUVL C 257, 9.10.2008, s. 20.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 24. maaliskuuta 2011 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 24. marraskuuta 2011 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. joulukuuta 2011 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

- (7) Tätä direktiiviä ei olisi sovellettava kolmansien maiden kansalaisiin, jotka on lähetetty työhön johonkin jäsenvaltioon. Tämä ei saisi estää niitä kolmansien maiden kansalaisia, jotka oleskelevat ja työskentelevät jäsenvaltiossa laillisesti ja jotka on lähetetty työhön johonkin toiseen jäsenvaltioon, nauttimasta lähettämisen ajan edelleen alkuperäjäsenvaltion kansalaisiin nähden yhdenvertaisesta kohtelusta niiden työehtojen osalta, joihin palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16 päivänä joulukuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY⁽¹⁾ soveltaminen ei vaikuta.
- (8) Tämän direktiivin ei olisi koskettava niitä kolmansien maiden kansalaisia, jotka ovat saaneet pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta 25 päivänä marraskuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/109/EY⁽²⁾ mukaisen pitkään oleskelleen aseman, koska heillä on etuoikeutetumpi asema ja erityinen ”pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EU-oleskelulupa”.
- (9) Tätä direktiiviä ei olisi sovellettava sellaisiin kolmansien maiden kansalaisiin, joille on myönnetty pääsy jonkin jäsenvaltion alueelle kausiluonteista työtä varten, koska heidän asemansa on väliaikainen.
- (10) Jäsenvaltioiden velvollisuus päättää, onko kolmannen maan kansalaisen vai hänen työnantajansa tehtävä hakemus, ei saisi vaikuttaa mahdollisiin järjestelyihin, jotka edellyttävät näiden kummankin osallistumista menettelyyn. Jäsenvaltioiden olisi päätettävä, onko yhdistelmäupahakemus tehtävä isäntjäsenvaltiossa vai kolmannesta maasta käsin. Jos kolmannen maan kansalainen ei saa tehdä hakemusta kolmannesta maasta käsin, jäsenvaltioiden olisi huolehdittava, että työnantaja voi tehdä hakemuksen isäntjäsenvaltiossa.
- (11) Yhden hakemuksen menettelyä ja yhdistelmäupaa koskevat tämän direktiivin säännökset eivät saisi koskea yhdenmukaisia viisumeita eikä pitkäaikaista oleskelua varten myönnettyjä viisumeita.
- (12) Tämän direktiivin mukainen toimivaltaisen viranomaisen nimeäminen ei saisi rajoittaa muiden viranomaisten ja soveltuvin osin työmarkkinaosapuolten tehtäviä ja vastuuta hakemuksen tutkimisen ja hakemuksen johdosta tehtävän päätöksen osalta.
- (13) Ammattipätevyyden tunnustamisen tai viisumin myöntämisen vaatiman ajan ei olisi sisällyttävä hakemuksen johdosta tehtävälle päätökselle asetettuun määräaikaan. Tämä direktiivi ei saisi rajoittaa tutkintotodistusten tunnustamista koskevien kansallisten menettelyjen soveltamista.
- (14) Yhdistelmäupaa olisi laadittava kolmansien maiden kansalaisten oleskeluluvan yhtenäisestä kaavasta 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1030/2002⁽³⁾ mukaisesti siten, että jäsenvaltiot voivat sisällyttää siihen lisätietoja erityisesti siitä, onko henkilöllä lupa työskennellä vai ei. Jäsenvaltion olisi mainittava – myös maahanmuuton valvonnan tehostamiseksi – paitsi yhdistelmäluvassa myös kaikissa myöntämässään oleskeluluvissa tiedot työskentelyluvasta riippumatta siitä, minkä tyyppisen luvan tai oleskeluun oikeuttavan asiakirjan perusteella kyseiselle kolmannen maan kansalaiselle on myönnetty pääsy kyseisen jäsenvaltion alueelle ja sen työmarkkinoille.
- (15) Tämän direktiivin säännöksiä, jotka koskevat muita tarkoituksia kuin työntekoa varten myönnettyjä oleskelulupia, olisi sovellettava ainoastaan tällaisten lupien muotoon, eivätkä ne saisi rajoittaa sellaisten unionin tai kansallisten sääntöjen soveltamista, jotka koskevat maahanpääsymenettelyjä ja tällaisten lupien myöntämistä koskevia menettelyjä.
- (16) Yhdistelmäupaa ja muita tarkoituksia kuin työntekoa varten myönnettyä oleskelulupaa koskevat tämän direktiivin säännökset eivät saisi estää jäsenvaltioita laatimasta lisäksi paperiasiakirjaa työsuhdetta koskevien tarkempien tietojen antamiseksi, jos oleskeluluvan kaava ei tilan puutteen johdosta anna mahdollisuutta näiden tietojen sisällyttämiselle oleskelulupaan. Tällaisella asiakirjalla voidaan ehkäistä kolmansien maiden kansalaisten hyväksikäyttöä ja torjua laitonta työntekoa, mutta sen olisi oltava jäsenvaltioille vapaaehtoinen eikä sitä saisi käyttää työluvan korvikkeena, mikä heikentäisi yhdistelmäluvan merkitystä. Nämä tiedot voidaan tallentaa myös sähköisessä muodossa hyödyntämällä asetuksen (EY) N:o 1030/2002 4 artiklassa ja sen liitteessä olevassa a kohdan 16 alakohdassa tarjottuja teknisiä mahdollisuuksia.
- (17) Olosuhteiden ja arviointiperusteiden, joiden perusteella yhdistelmäluvan myöntämistä, sen muuttamista tai uudistamista koskeva hakemus voidaan hylätä tai joiden perusteella yhdistelmäupaa voidaan peruuttaa, olisi oltava objektiivisia, ja niistä olisi säädettävä kansallisessa oikeudessa; tähän kuuluu myös velvoite noudattaa unionin etuuskohtelun periaatetta, sellaisena kuin se on ilmaistu erityisesti vuoden 2003 ja vuoden 2005 liittymisasiakirjojen asianomaisissa määräyksissä. Luvan hylkäämistä ja peruuttamista koskevat päätökset olisi perusteltava asianmukaisesti.
- (18) Kolmannen maan kansalaisen, jolla on voimassa oleva matkustusasiakirja ja jonkin Schengenin säännöstöä täysimääräisesti soveltavan jäsenvaltion myöntämä yhdistelmäupaa, olisi voitava vapaasti päästä Schengenin säännöstöä täysimääräisesti soveltavien jäsenvaltioiden alueelle ja liikkua siellä vapaasti enintään kolmen kuukauden ajan minkä tahansa kuuden kuukauden jakson aikana henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä 15 päivänä maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY)

⁽¹⁾ EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 16, 23.1.2004, s. 44.⁽³⁾ EYVL L 157, 15.6.2002, s. 1.

N:o 562/2006 (Schengenin rajasäännöstö) ⁽¹⁾ ja tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 Benelux-taloussiiton valtioiden, Saksan liittotasavallan ja Ranskan tasavallan hallitusten välillä tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen ⁽²⁾ (Schengen-yleissopimus) 21 artiklan mukaisesti.

- (19) Koska asiasta ei ole annettu horisontaalista unionin lainsäädäntöä, kolmansien maiden kansalaisten oikeudet vaihtelevat sen mukaan, missä jäsenvaltiossa he työskentelevät ja mikä on heidän kansalaisuutensa. Johdonmukaisen maahanmuuttopolitiikan edelleen kehittämiseksi, unionin kansalaisten ja jossain jäsenvaltiossa laillisesti työskentelevien kolmansien maiden kansalaisten oikeuksia koskevien erojen kaventamiseksi sekä maahanmuuttokysymyksiä koskevan voimassa olevan unionin säännösten täydentämiseksi olisi säädettävä tiettyjen oikeuksien kokonaisuudesta jotta voidaan tarkentaa erityisesti ne osa-alueet, joilla annetaan yhdenvertainen kohtelu jäsenvaltion omille kansalaisille ja sellaisille kolmansien maiden kansalaisille, joilla ei vielä ole pitkään oleskelleen henkilön asemaa. Tällaisten säännösten tarkoituksena on luoda yhdenvertaiset vähimmäistoimintaedellytykset unionissa, tunnustaa, että tällaiset kolmansien maiden kansalaiset osallistuvat unionin talouden rakentamiseen tekemällä työtä ja maksamalla veroja, sekä rajoittaa jäsenvaltion omien kansalaisten ja kolmansien maiden kansalaisten välistä epäoikeudenmukaista kilpailua, joka aiheutuu viimeksi mainittujen mahdollisesta hyväksikäytöstä. Tässä direktiivissä olisi ”kolmannesta maasta tullut työntekijä” määriteltävä kolmannen maan kansalaiseksi, jolle on myönnetty pääsy jonkin jäsenvaltion alueelle, joka oleskelee siellä laillisesti ja joka saa kansallisen oikeuden tai käytännön mukaisesti työskennellä siellä palkatussa työsuhteessa olevana tuossa jäsenvaltiossa, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta muissa unionin oikeuden säännöksissä olevan työsuhteen käsitteen tulkintaan.
- (20) Kaikilla jäsenvaltioissa laillisesti oleskelevilla ja työskentelevillä kolmansien maiden kansalaisilla olisi oltava ainakin yhtäläiset oikeudet, jotka perustuvat yhdenvertaiseen kohteluun isäntjäsenvaltionsa omien kansalaisten kanssa riippumatta siitä, missä tarkoituksessa tai millä perusteella he ovat alun perin saaneet maahantuloluvan. Oikeus yhdenvertaiseen kohteluun tässä direktiivissä tarkemmin määritellyillä aloilla olisi myönnettävä paitsi sellaisille kolmansien maiden kansalaisille, joille on myönnetty pääsy johonkin jäsenvaltioon työntekoa varten, myös niille muuta tarkoitusta varten maahan päästetyille, joille on myönnetty pääsy kyseisen jäsenvaltion työmarkkinoille unionin oikeuden muiden säännösten tai kansallisen oikeuden nojalla; näihin henkilöihin kuuluvat oikeudesta perheenyhdistämiseen 22 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/86/EY ⁽³⁾ nojalla jäsenvaltioon päästetyt kolmannesta maasta tulleet työntekijän perheenjäsenet, kolmansien maiden kansalaisten opiskelua, opiskelijavaihtoa, palkatonta harjoittelua tai vapaaehtoistyötä varten tapahtuvan maahanpääsyn edellytyksistä 13 päivänä joulukuuta 2004 annetun neuvoston

direktiivin 2004/114/EY ⁽⁴⁾ mukaisesti jäsenvaltion alueelle päästetyt kolmansien maiden kansalaiset sekä kolmansien maiden kansalaisten erityisestä maahanpääsymenettelystä tieteellistä tutkimusta varten 12 päivänä lokakuuta 2005 annetun neuvoston direktiivin 2005/71/EY ⁽⁵⁾ mukaisesti maahan päästetyt tutkijat.

- (21) Oikeus yhdenvertaiseen kohteluun tietyillä aloilla olisi liityttävä ehdottomasti kolmansien maiden kansalaisilla olevaan lailliseen oikeuteen oleskella jossain jäsenvaltiossa ja sen työmarkkinoille myönnettyyn pääsyyn: nämä seikat käyvät ilmi oleskelu- ja työluvan sisältävästä yhdistelmäluvasta ja sellaisista muista tarkoituksia varten myönnettyistä oleskeluluvista, jotka sisältävät myös työluvaa koskevia tietoja.
- (22) Työoloilla olisi tässä direktiivissä tarkoitettava ainakin palkkaa ja irtisanomista, työterveyttä ja -turvallisuutta, työaikaa ja lomaa, jolloin otetaan huomioon voimassa olevat työehtosopimukset.
- (23) Jäsenvaltion olisi tunnustettava kolmannen maan kansalaisen toisessa jäsenvaltiossa hankkima ammattipätevyys samoin tavoin kuin unionin kansalaisten ammattipätevyys, ja sen olisi otettava huomioon jossain kolmannessa maassa hankittu pätevyys ammattipätevyden tunnustamisesta 7 päivänä syyskuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY ⁽⁶⁾ mukaisesti. Kolmansista maista tulleille työntekijöille myönnetty oikeus yhdenvertaiseen kohteluun asiaankuuluvien kansallisten menettelyjen mukaisesti tapahtuvan tutkintojen, todistusten ja muun ammattipätevyden tunnustamisen osalta ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden toimivaltaan myöntää tällaisille kolmansista maista tulleille työntekijöille pääsy työmarkkinoilleen.
- (24) Kolmansista maista tulleita työntekijöitä olisi kohdeltava yhdenvertaisesti sosiaaliturvan osalta. Sosiaaliturvan alat on määritelty sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 883/2004 ⁽⁷⁾. Tämän direktiivin säännöksiä, jotka koskevat yhdenvertaista kohtelua sosiaaliturvan osalta, olisi sovellettava myös työntekijöihin, joille on myönnetty pääsy johonkin jäsenvaltioon suoraan kolmannesta maasta. Tällä direktiivillä ei kuitenkaan olisi myönnettävä kolmannesta maasta tulleille työntekijöille laajempia oikeuksia kuin ne, jotka voimassa oleva unionin oikeus jo tarjoaa sosiaaliturvan alalla jäsenvaltioiden välisen rajan ylittävissä tilanteissa oleville kolmansien maiden kansalaisille. Tällä direktiivillä ei olisi myöskään myönnettävä oikeuksia unionin oikeuden soveltamisalan ulkopuolelle jäävissä tilanteissa, kuten silloin, kun on kyse kolmannesta maasta oleskelevista perheenjäsenistä. Tällä direktiivillä olisi myönnettävä oikeuksia ainoastaan niiden perheenjäsenten osalta, jotka tulevat kolmansista maista tulneiden työntekijöiden mukana oleskelemaan jäsenvaltiossa perheiden yhdistämisen perusteella, tai niihin perheenjäseniin, jotka jo oleskelevat laillisesti kyseisessä jäsenvaltiossa.

⁽¹⁾ EUVL L 105, 13.4.2006, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 239, 22.9.2000, s. 19.

⁽³⁾ EUVL L 251, 3.10.2003, s. 12.

⁽⁴⁾ EUVL L 375, 23.12.2004, s. 12.

⁽⁵⁾ EUVL L 289, 3.11.2005, s. 15.

⁽⁶⁾ EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22.

⁽⁷⁾ EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1.

- (25) Jäsenvaltioiden olisi taattava ainakin sellaisten kolmansien maiden kansalaisten yhdenvertainen kohtelu, jotka ovat työsuhteessa tai jotka on rekisteröity työttömiksi työnhakijoiksi sen jälkeen, kun he ovat olleet työsuhteessa vähimmäisajan. Mahdolliset tämän direktiivin mukaiset rajoitukset, jotka koskevat yhdenvertaista kohtelua sosiaaliturvan alalla, eivät saisi vaikuttaa asetuksen (EY) N:o 883/2004 ja asetuksen (EY) N:o 987/2009 ulottamisesta koskemaan niitä kolmansien maiden kansalaisia, joita nämä asetukset eivät yksinomaan heidän kansalaisuutensa vuoksi vielä koske, 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1231/2010 ⁽¹⁾ nojalla myönnettyihin oikeuksiin.
- (26) Unionin oikeudessa ei rajoiteta jäsenvaltioiden toimivaltaa järjestää sosiaaliturvajärjestelmänsä. Jos unionin tason yhdenmukaistamista ei ole suoritettu, on kunkin jäsenvaltion asia säätää edellytykset, joiden perusteella sosiaaliturvaetuksia myönnetään, sekä näiden etuuksien määrä ja kesto. Tätä toimivaltaa käyttäessään jäsenvaltioiden olisi kuitenkin noudatettava unionin oikeutta.
- (27) Kolmansista maista tulleiden työntekijöiden yhdenvertaista kohtelua ei olisi sovellettava ammatillisen koulutuksen alalla toteutettaviin toimenpiteisiin, jotka rahoitetaan sosiaaliturvajärjestelmästä.
- (28) Tämän direktiivin soveltaminen ei saisi estää soveltamasta unionin oikeuteen tai sovellettaviin kansainvälisiin välineisiin sisältyviä suotuisampia säännöksiä.
- (29) Jäsenvaltioiden olisi pantava tämän direktiivin säännökset täytäntöön ilman sukupuoleen, rotuun, ihonväriin, etniseen tai yhteiskunnalliseen alkuperään, geneettisiin ominaisuuksiin, kieleen, uskontoon tai vakaumukseen, poliittisiin tai muihin mielipiteisiin, kansalliseen vähemmistöön kuulumiseen, omaisuuteen, syntyperään, vammaan, ikään tai seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää erityisesti rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29 päivänä kesäkuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/43/EY ⁽²⁾ ja yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27 päivänä marraskuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY ⁽³⁾ mukaisesti.
- (30) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, jotka ovat säännösten antaminen yhden hakemuksen menettelystä yhdistelmäluvan myöntämiseksi kolmansien maiden kansalaisille jäsenvaltion alueella työskentelyä varten ja yhtäläisten säännösten antaminen jäsenvaltiossa laillisesti oleskelevien kolmansista maista tulleiden työntekijöiden yhteisistä oikeuksista, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (31) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan mukaisesti.
- (32) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (33) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyssä pöytäkirjassa (N:o 21) olevan 1 ja 2 artiklan mukaisesti nämä jäsenvaltiot eivät osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido näitä jäsenvaltioita eikä sitä sovelleta niihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista.
- (34) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa (N:o 22) olevan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

1. Tässä direktiivissä säädetään

- a) yhden hakemuksen menettelystä yhdistelmäluvan myöntämiseksi kolmansien maiden kansalaisille jäsenvaltion alueella työntekoa varten tapahtuvaa oleskelua varten, jolloin tavoitteena on yksinkertaistaa heidän maahanpääsyään koskevia menettelyjä ja helpottaa heidän asemansa valvontaa; ja
- b) jäsenvaltion alueella laillisesti oleskelevien kolmansista maista tulleiden työntekijöiden yhtäläisistä oikeuksista riippumatta siitä, mitä tarkoitusta varten heille on alun perin myönnetty pääsy tuon jäsenvaltion alueelle, jolloin perustana on yhdenvertainen kohtelu tämän jäsenvaltion kansalaisten kanssa.

2. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan, joka koskee kolmansien maiden kansalaisten pääsyä niiden työmarkkinoille.

⁽¹⁾ EUVL L 344, 29.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 180, 19.7.2000, s. 22.

⁽³⁾ EYVL L 303, 2.12.2000, s. 16.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) 'kolmannen maan kansalaisella' tarkoitetaan henkilöä, joka ei ole Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu unionin kansalainen;
- b) 'kolmannesta maasta tulleella työntekijällä' tarkoitetaan kolmannen maan kansalaista, jolle on myönnetty pääsy jonkin jäsenvaltion alueelle ja joka oleskelee siellä laillisesti ja joka kansallisen oikeuden tai käytännön mukaisesti saa työskennellä palkatussa työsuhteessa olevana tuossa jäsenvaltiossa;
- c) 'yhdistelmäluvalla' tarkoitetaan jäsenvaltion viranomaisten myöntämää oleskelulupaa, joka oikeuttaa kolmannen maan kansalaisen oleskelemaan laillisesti tuon jäsenvaltion alueella työntekoa varten;
- d) 'yhden hakemuksen menettelyllä' tarkoitetaan mitä tahansa menettelyä, jonka johdosta tehdään kolmannen maan kansalaisen tai hänen työnantajansa tekemän, jonkin jäsenvaltion alueella oleskelua ja työntekoa varten annettavaa lupaa koskevan yhden hakemuksen perusteella päätös kyseisen yhdistelmäluvahakemuksen johdosta.

3 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan:

- a) kolmansien maiden kansalaisiin, jotka hakevat lupaa oleskella jonkin jäsenvaltion alueella työntekoa varten;
- b) kolmansien maiden kansalaisiin, joille on unionin tai kansallisen oikeuden mukaisesti myönnetty pääsy jäsenvaltioon muuta tarkoitusta kuin työntekoa varten, jotka saavat työskennellä ja joille on myönnetty oleskelulupa asetuksen (EY) N:o 1030/2002 mukaisesti; ja
- c) kolmansien maiden kansalaisiin, joille on unionin tai kansallisen oikeuden mukaisesti myönnetty pääsy jäsenvaltioon työntekoa varten.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta niihin kolmansien maiden kansalaisiin,

- a) jotka ovat sellaisia unionin kansalaisten perheenjäseniä, jotka ovat käyttäneet tai käyttävät oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen unionissa Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY⁽¹⁾ mukaisesti;

- b) joilla on yhdessä perheenjäsentensä kanssa kansalaisuudestaan riippumatta joko unionin ja sen jäsenvaltioiden tai unionin ja kolmansien maiden kesken tehtyjen sopimusten perusteella unionin kansalaisten oikeutta vastaava oikeus vapaaseen liikkuvuuteen;
 - c) jotka on lähetetty työhön lähettämisen keston ajaksi;
 - d) jotka ovat hakeneet pääsyä tai joille on myönnetty pääsy jäsenvaltion alueelle yrityksen sisällä siirtyvinä työntekijöinä;
 - e) jotka ovat hakeneet pääsyä tai joille on myönnetty pääsy jonkin jäsenvaltion alueelle kausityöntekijöinä tai *au pair*-sopimuksella;
 - f) joille on myönnetty lupa oleskella jossain jäsenvaltiossa tilapäisen suojelun perusteella tai jotka ovat hakeneet lupaa oleskella tällä perusteella ja odottavat asemaansa koskevaa päätöstä;
 - g) jotka saavat kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevasta vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/83/EY⁽²⁾ mukaista kansainvälistä suojelua tai jotka ovat hakeneet tuon direktiivin mukaista kansainvälistä suojelua ja joiden hakemuksen johdosta ei ole vielä tehty lopullista päätöstä;
 - h) jotka saavat jäsenvaltion kansallisen oikeuden, sen kansainvälisten veloitteiden tai jäsenvaltion käytännön mukaista kansainvälistä suojelua tai jotka ovat hakeneet jäsenvaltion kansallisen oikeuden, sen kansainvälisten veloitteiden tai jäsenvaltion käytännön mukaista kansainvälistä suojelua ja joiden hakemuksen johdosta ei ole vielä tehty lopullista päätöstä;
 - i) jotka ovat pitkään oleskelleita kolmannen maan kansalaisia direktiivin 2003/109/EY mukaisesti;
 - j) joiden maasta poistamista on lykätty tosiseikkoihin perustuvista tai oikeudellisista syistä;
 - k) jotka ovat hakeneet pääsyä tai joille on myönnetty pääsy jonkin jäsenvaltion alueelle itsenäisinä ammatinharjoittajina;
 - l) jotka ovat hakeneet maahan pääsyä tai joille on myönnetty pääsy merenkulkijoina missä tahansa tehtävässä työskentelyä varten jossain jäsenvaltiossa rekisteröidyllä tai sen lipun alla purjehtivalla aluksella.
3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että II lukua ei sovelleta kolmansien maiden kansalaisiin, joille on joko myönnetty lupa työntekoon jonkin jäsenvaltion alueella enintään kuudeksi kuu-kaudeksi tai joille on myönnetty pääsy jäsenvaltioon opiskelua varten.

⁽¹⁾ EUVL L 158, 30.4.2004, s. 77.

⁽²⁾ EUVL L 304, 30.9.2004, s. 12.

4. Jäljempänä olevan II luvun säännöksiä ei sovelleta kolmansien maiden kansalaisiin, joilla on viisumin perusteella lupa työntekoon.

II LUKU

YHDEN HAKEMUKSEN MENETTELY JA YHDISTELMÄLUPA

4 artikla

Yhden hakemuksen menettely

1. Yhdistelmäluvun myöntämistä, muuttamista tai uusimista koskeva hakemus tehdään yhden hakemuksen menettelyä noudattaen. Jäsenvaltioiden on määritettävä, onko kolmannen maan kansalaisen vai kolmannen maan kansalaisen työnantajan tehtävä yhdistelmä lupaa koskeva hakemus. Jäsenvaltiot voivat myös päättää, että hakemuksen voi tehdä jompikumpi näistä kahdesta. Jos kolmannen maan kansalaisen on tehtävä hakemus, jäsenvaltioiden on sallittava hakemuksen tekeminen kolmannelle maasta käsin tai, jos kansallisessa oikeudessa niin säädetään, sen jäsenvaltion alueella, jossa kolmannen maan kansalainen oleskelee laillisesti.

2. Jäsenvaltiot tutkivat 1 kohdan mukaisesti tehdyn hakemuksen ja tekevät päätöksen myöntää, muuttaa tai uusia yhdistelmä lupaa, mikäli hakija täyttää unionin tai kansallisessa oikeudessa asetetut vaatimukset. Yhdistelmäluvun myöntämistä, muuttamista tai uusimista koskeva päätös on yksi hallinnollinen asiakirja, joka sisältää sekä oleskelu- että työlupaan.

3. Yhden hakemuksen menettely ei vaikuta viisumimenettelyyn, joka saattaa olla ensimmäisen alueelle pääsyn edellytyksenä.

4. Jos säädetyt edellytykset on täytetty, jäsenvaltiot myöntävät yhdistelmäluvun niille kolmansien maiden kansalaisille, jotka hakevat pääsyä jäsenvaltion alueelle, ja niille kolmansien maiden kansalaisille, joille on jo myönnetty pääsy ja jotka hakevat oleskelulupansa uusimista tai muuttamista sen jälkeen, kun tämän direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamiseksi annetut säännökset ovat tulleet voimaan.

5 artikla

Toimivaltainen viranomainen

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen, jolla on toimivalta ottaa hakemus vastaan ja myöntää yhdistelmä lupaa.

2. Toimivaltainen viranomaisen on tehtävä täydellisen hakemuksen johdosta päätös mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viimeistään neljän kuukauden kuluessa hakemuksen tekemisestä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua määräaika voidaan pidentää poikkeuksellisissa olosuhteissa, jotka liittyvät hakemuksen tutkinnan monimutkaisuuteen.

Jos päätöstä ei ole tehty tässä kohdassa säädetyssä määräajassa, tästä aiheutuvat oikeudelliset seuraukset määräytyvät kansallisen oikeuden mukaisesti.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava päätöksestä hakijalle kirjallisesti asianomaisessa kansallisessa oikeudessa säädettyjen ilmoitusmenettelyjen mukaisesti.

4. Jos hakemuksen tueksi esitetyt tiedot tai asiakirjat ovat kansallisessa oikeudessa tarkemmin säädettyjen perusteiden mukaan puutteelliset, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava hakijalle kirjallisesti, mitä lisätietoja tai asiakirjoja tarvitaan, ja sen on asetettava kohtuullinen määräaika niiden toimittamiselle. Edellä 2 kohdassa tarkoitettun määräajan kulumisen keskeytyy, kunnes toimivaltainen viranomainen tai muut asiaankuuluvat viranomaiset ovat saaneet vaaditut lisätiedot. Jos lisätietoja tai -asiakirjoja ei ole toimitettu asetetussa määräajassa, toimivaltainen viranomainen voi hylätä hakemuksen.

6 artikla

Yhdistelmä lupaa

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä yhdistelmä lupaa käyttäen asetuksessa (EY) N:o 1030/2002 vahvistettua yhtenäistä kaavaa ja ilmoitettava työlupaa koskevat tiedot tuon asetuksen liitteessä olevan a kohdan 7.5–9 alakohdan mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat ilmoittaa kolmannen maan kansalaisen työsuhdetta koskevia lisätietoja (esimerkiksi työnantajan nimen ja osoitteen, työpaikan, työn laadun, työajat ja palkan) paperimuodossa tai tallentaa tällaiset tiedot sähköisessä muodossa asetuksen (EY) N:o 1030/2002 4 artiklassa ja sen liitteessä olevan a kohdan 16 alakohdassa tarkoitettuun tavoin.

2. Myöntäessään yhdistelmäluvun jäsenvaltiot eivät saa myöntää muita lupia todisteeksi hakijalla olevasta luvasta työmarkkinoille pääsyyn.

7 artikla

Muuta tarkoitusta kuin työntekoa varten myönnetty oleskelulupaa

1. Myöntäessään asetuksen (EY) N:o 1030/2002 mukaisesti oleskelulupaa jäsenvaltioiden on ilmoitettava työlupaa koskevat tiedot riippumatta siitä, minkä tyyppisestä luvasta on kyse.

Jäsenvaltiot voivat ilmoittaa kolmannen maan kansalaisen työsuhdetta koskevia lisätietoja (esimerkiksi työnantajan nimen ja osoitteen, työpaikan, työn laadun, työajat ja palkan) paperimuodossa tai tallentaa tällaiset tiedot sähköisessä muodossa asetuksen (EY) N:o 1030/2002 4 artiklassa ja sen liitteessä olevan a kohdan 16 alakohdassa tarkoitettuun tavoin.

2. Myöntäessään asetuksen (EY) N:o 1030/2002 mukaisesti oleskelulupaa jäsenvaltiot eivät saa myöntää muita lupia todisteeksi hakijalla olevasta luvasta työmarkkinoille pääsyyn.

8 artikla

Menettelyä koskevat takeet

1. Jos yhdistelmäluvan myöntämistä, muuttamista tai uusimista koskeva hakemus hylätään tai yhdistelmäluva peruutetaan unionin tai kansallisessa oikeudessa säädettyjen perusteiden nojalla, tällaisen päätöksen perusteet on esitettävä kirjallisessa ilmoituksessa.

2. Yhdistelmäluvan hylkäämistä, muuttamista tai uusimista tai sen peruuttamista koskevaan päätökseen on voitava hakea muutosta oikeusteitse asianomaisessa jäsenvaltiossa kansallisen oikeuden mukaisesti. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa kirjallisessa ilmoituksessa on mainittava, missä tuomioistuimessa tai hallintoviranomaisessa asianomainen henkilö voi hakea päätökseen muutosta ja missä ajassa muutoksenhaku on tehtävä.

3. Hakemus voidaan jättää tutkimatta niiden kolmansien maiden kansalaisten lukumäärän perusteella, joille on myönnetty pääsy jäsenvaltion alueelle työntekoa varten, ja hakemus voidaan tuolla perusteella jättää käsittelemättä.

9 artikla

Tietojen saatavuus

Jäsenvaltioiden on pyynnöstä toimitettava kolmannen maan kansalaiselle ja tulevalle työnantajalle asiaankuuluvat tiedot asiakirjoista, joita täydellisen hakemukseen tekeminen edellyttää.

10 artikla

Maksut

Jäsenvaltiot voivat periä hakijoilta tarvittaessa maksuja tämän direktiivin mukaisesta hakemusten käsittelystä. Tällaisten maksujen on oltava kohtuullisia ja niiden perustana voidaan käyttää hakemusten käsittelemiseksi ja lupien myöntämiseksi tosiasiaa tarjottuja palveluja.

11 artikla

Yhdistelmäluvan tarjoamat oikeudet

Kansallisen oikeuden mukaisesti myönnetyn yhdistelmäluvan voimassaoloaikana sen haltijalla on oikeus ainakin:

- saapua yhdistelmäluvan myöntäneen jäsenvaltion alueelle ja oleskella siellä edellyttäen, että luvan haltija täyttää kaikki kansallisen oikeuden mukaiset alueelle pääsyä koskevat vaatimukset;
- liikkua vapaasti yhdistelmäluvan myöntäneen jäsenvaltion koko alueella kansallisessa oikeudessa säädetyissä rajoissa;
- tehdä yhdistelmäluvan nojalla sallittua tiettyä työtä kansallisen oikeuden mukaisesti;
- saada tiedot hakijan oikeuksista, jotka liittyvät tämän direktiivin ja/tai kansallisen oikeuden nojalla myönnettyyn lupaan.

III LUKU

OIKEUS YHDENVERTAISEEN KOHTELUUN

12 artikla

Oikeus yhdenvertaiseen kohteluun

1. Edellä 3 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuja kolmansista maista tulleita työntekijöitä on kohdeltava yhdenvertaisesti oleskelujäsenvaltion kansalaisten kanssa seuraavilta osin:

- työolot ja työehdot, joihin kuuluvat palkkaus ja irtisanominen sekä työterveys ja-turvallisuus;
- yhdistymisvapaus sekä vapaus liittyä työntekijöitä tai työnantajia edustavaan järjestöön tai minkä tahansa ammattialan järjestöön ja olla sellaisen jäsen, mukaan luettuina tällaisten järjestöjen suomat etuudet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yleisestä järjestyksestä ja yleisestä turvallisuudesta annettujen kansallisten säännösten soveltamista;
- koulutus ja ammatillinen koulutus;
- tutkintojen, todistusten ja muun ammattipätevyyden tunnustaminen asianomaisten kansallisten menettelyjen mukaisesti;
- sosiaaliturvan alat sellaisina kuin ne on määritelty asetuksessa (EY) N:o 883/2004;
- veroetudet, jos työntekijän katsotaan asuvan verotuksellisesti kyseisessä jäsenvaltiossa;
- yleisesti tarjolla olevien tavaroiden ja palvelujen saatavuus ja tarjonta, kansallisen oikeuden mukaiset asunnon saamiseen liittyvät menettelyt mukaan luettuina, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin ja kansallisen oikeuden mukaista sopimusvapautta;
- työvoimatoimistojen tarjoamat neuvontapalvelut.

2. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa yhdenvertaista kohtelua, joka perustuu

- 1 kohdan c alakohtaan:
 - rajoittamalla sen soveltamisen sellaisiin kolmansista maista tulleisiin työntekijöihin, jotka ovat työsuhteessa tai jotka ovat olleet työsuhteessa ja ovat rekisteröityneet työttömiksi työnhakijoiksi;
 - jättämällä sen soveltamisalan ulkopuolelle ne kolmansista maista tulleet työntekijät, jotka ovat päässeet jäsenvaltioiden alueelle direktiivin 2004/114/EY mukaisesti;
 - jättämällä sen soveltamisalan ulkopuolelle opintotuet ja -lainat sekä toimeentulotuet ja -lainat tai muut tuet ja lainat;

- iv) asettamalla kansallisen oikeuden mukaisesti erityisiä vaatimuksia korkeakoulutason koulutukseen ja toisen asteen jälkeiseen koulutukseen sekä ammatilliseen koulutukseen, joka ei liity suoraan tiettyyn työllistymiseen tähtäävään toimintaan, pääsyn edellytykseksi; näitä voivat olla kieli- taitovaatimukset ja lukukausimaksujen maksaminen;
- b) 1 kohdan e alakohtaan, rajoittamalla tuon alakohdan nojalla myönnettyjä oikeuksia kolmansista maista tulleiden työntekijöiden osalta, mutta ne eivät saa rajoittaa niitä työsuhteessa olevien tai vähintään kuuden kuukauden ajan työsuhteessa olleiden ja työttömiksi työnhakijoiksi rekisteröityjen kolmansista maista tulleiden työntekijöiden osalta.

Lisäksi jäsenvaltiot voivat päättää, ettei 1 kohdan e alakohtaa perhe-etuuksien osalta sovelleta kolmannen maan kansalaisiin, joilla on lupa työskennellä jäsenvaltion alueella enintään kuuden kuukauden ajan, kolmannen maan kansalaisiin, joille on myönnetty maahan pääsy opiskelua varten, tai kolmannen maan kansalaisiin, joilla on lupa työskennellä viisumin perusteella;

- c) 1 kohdan f alakohtaan, rajoittamalla veroetuksia koskevan yhdenvertaisen kohtelun soveltamisen tapauksiin, joissa niiden perheenjäsenen rekisteröity tai tavanomainen asuinpaikka, joiden osalta kolmannelta maasta tuleva työntekijä vaatii etuuksia, on asianomaisen jäsenvaltion alueella;

- d) 1 kohdan g alakohtaan:

- i) rajoittamalla sen soveltamisen työsuhteessa oleviin kolmansista maista tulleisiin työntekijöihin;
- ii) rajoittamalla asunnon saantia.

3. Oikeus 1 kohdassa säädettyyn yhdenvertaiseen kohteluun ei rajoita jäsenvaltion oikeutta peruuttaa tämän direktiivin nojalla myönnetty oleskelulupa, muuta tarkoitusta kuin työntekoa varten myönnetty oleskelulupa tai jokin muu lupa työskennellä jäsenvaltiossa taikka kieltäytyä uusimasta tällaista lupaa.

4. Kolmansista maista tulleet työntekijät, jotka muuttavat kolmanteen maahan, tai näiden työntekijöiden asemasta johtuvia oikeuksia hyödyntävät kolmansissa maissa asuvat heidän jälkeensä jääneet henkilöt saavat työntekijän aiempaan työskentelyyn perustuvat vanhuuteen, työkyvyttömyyteen tai kuolemaan liittyvät lakisääteiset eläkkeet, jotka on ansaittu asetuksen (EY) N:o 883/2004 3 artiklassa tarkoitetun lainsäädännön mukaisesti, samoin ehdoin ja samansuuruisina kuin kyseisen jäsenvaltion kansalaiset silloin, kun nämä muuttavat kolmanteen maahan.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

13 artikla

Suotuisimmat säännökset

1. Tämä direktiivi ei estä soveltamasta suotuisampia säännöksiä, jotka sisältyvät:

- a) unionin oikeuteen, mukaan luettuina unionin tai unionin ja sen jäsenvaltioiden yhden tai useamman kolmannen maan kesken tehdyt kahden- tai monenväliset sopimukset; ja
- b) kahden- tai monenvälisiin sopimuksiin, jotka on tehty yhden tai useamman jäsenvaltion ja yhden tai useamman kolmannen maan kesken.

2. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen hyväksyä tai pitää voimassa säännöksiä, jotka ovat suotuisampia sen soveltamisalaa kuuluvien henkilöiden kannalta.

14 artikla

Yleisölle suunnattu tiedotus

Kunkin jäsenvaltion on asetettava yleisön saataville säännöllisesti ajantasaistetut tiedot edellytyksistä, joita sovelletaan työntekoa varten tapahtuvaan kolmansien maiden kansalaisten pääsyyn sen alueelle ja siellä oleskeluun.

15 artikla

Kertomukset

1. Komissio toimittaa säännöllisin väliajoin ja ensimmäisen kerran viimeistään 25 päivänä joulukuuta 2016 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta jäsenvaltioissa ja tekee tarpeelliseksi katsomansa muutosehdotukset.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava muuttoliikkeitä ja kansainvälistä suojelua koskevista yhteisön tilastoista 11 päivänä heinäkuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 862/2007 ⁽¹⁾ mukaisesti vuosittain ja ensimmäisen kerran viimeistään 25 päivänä joulukuuta 2014 komissiolle tilastotiedot niiden kolmansien maiden kansalaisten lukumäärästä, joille on myönnetty yhdistelmä lupa edellisen kalenterivuoden aikana.

16 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 25 päivänä joulukuuta 2013. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitusta kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

⁽¹⁾ EUVL L 199, 31.7.2007, s. 23.

*17 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*18 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 13 päivänä joulukuuta 2011.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BUZEK

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. SZPUNAR
